

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 576/2023
06.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Биљане Синановић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Славише Николића, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Николића, адвоката Андреа Видовић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 17 К бр. 348/21 од 09.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 199/23 од 15.03.2023. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Николића, адвоката Андреа Видовић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду 17 К бр. 348/21 од 09.11.2022. године и Апелационог суда у Београду Кж1 199/23 од 15.03.2023. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**, као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду 17 К бр. 348/21 од 09.11.2022. године, окривљени Славиша Николић оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 7 година и 2 месеца. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета и

одлучено је о трошковима кривичног поступка, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 199/23 од 15.03.2023. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног Славише Николића и пресуда Вишег суда у Београду 17 К бр. 348/21 од 09.11.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднела је бранилац окривљеног Славише Николића, адвокат Андреа Видовић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање или преиначи одлуку донету у поступку по редовном правном леку.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Врховном јавном тужиоцу, Врховни суд је одржао седницу већа, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Николића је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног Славише Николића у захтеву за заштиту законитости као разлог подношења означава повреду закона из члана 439. тачка 1) ЗКП коју образлаже наводима да су судови повредили закон, на тај начин што на утврђено чињенично стање нису применили законске одредбе члана 14. став 1. и 2. и члана 29. став 1. и 2. КЗ, због чега су погрешно нашли да се у радњама окривљеног стичу сва битна субјективна и објективна обележја кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени и оглашен кривим. Наиме, по ставу одбране, окривљени је критичном приликом поступао у правној заблуди, јер се ради о лицу, које је по занимању пекарски техничар, који не поседује ни правна знања, ни знања из области балистике, из којих разлога није могао знати, нити је био дужан да зна да је његово дело забрањено, односно да пиштољ који прави само звучни ефекат, према члану 4. тачка 2) Закона о оружју и муницији спада у оружја „Б“ категорије и исти има правни третман као нпр. полуаутоматско оружје, те да окривљени није могао бити свестан забрањености свог дела.

Одредбом члана 348. став 1. прописано је да ко неовлашћено израђује, преправља, продаје, набавља, врши размену или држи ватрено оружје, конвертибилно или онеспособљено оружје, његово дело, муницију, експлозивне материје или минско-експлозивна средстава, казниће се затвором од 6 месеци до 5 година и новчаном казном, док је ставом 4. истог члана прописано да ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. тог члана ће се казнити затвором од 2 до 12 година.

Чланом 29. став 1. КЗ, прописано је да није кривично дело оно дело које је учињено у неотклонивој правној заблуди, а ставом 2. истог члана прописано је да је правна заблуда неотклоњива, ако учинилац није био дужан и није могао да зна да је његово дело забрањено.

Из изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени у време и на месту ближе описаном у изреци, у стању урачунљивости, свестан свог дела и његове забрањености, а чије извршење је хтео, неовлашћено носио конвертибилно оружје без дозволе надлежног органа и то гасно-стартни пишљот марке „ZORAKI“, модел 4918-Т, калибра 9 мм, без фабричког броја са припадајућим оквиром.

По налажењу Врховног суда из изреке побијане пресуде произилазе сви битни елементи кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим и то како објективни, обзиром да је исти неовлашћено носио конвертибилно оружје без дозволе надлежног органа, тако и субјективни који се тичу умишљаја и свести о забрањености дела.

Поред изнетог, ранија осуђиваност окривљеног и то за исто кривично дело - члан 33. став 2. Закона о оружју и муницији (ранија инкриминација у нашем законодавству), у конкретном случају, говори у прилог чињеници да је окривљени знао да је ношење конвертибилног оружја забрањено, односно да је био свестан забрањености свог дела, па су наводи захтева за заштиту законитости браниоца, којима се указује на постојање неотклоњиве правне заблуде, од стране овог суда, оцењени као неосновани.

У преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Николића је недозвољен.

Наиме, у образложењу захтева, бранилац окривљеног Славише Николића, означава повреду закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, а која повреда је законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца. Међутим, образлажући наведену повреду закона, бранилац у суштини указује на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, наводима да је суд селективно ценио олакшавајућу околност на страни окривљеног, да је пропустио да цени околност да угрожавања и повреде заштићеног добра није било, обзиром да предметни пиштољ може да произведе само звучни ефекат и да као такав није могао нанети повреду лицима нити оштетити имовину, да није ценио ни побуде из којих је дело учињено, односно да је пиштољ окривљени купио ради спорта, односно истеривања дивљачи када иде у лов, те да га је у ту сврху и користио.

Међутим, повреда закона из члана 441. став 1. ЗКП, није предмет разматрања од стране Врховног касационог суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле није дозвољен разлог, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Славише Николића, у напред наведеном делу оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни суд је, на основу одредбе члана 491. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**